

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 241/08-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 28. augusta 2008 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. P. P., B., ktorou namietal porušenie svojich práv podľa čl. 5 ods. 1 písm. c) a ods. 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a podľa čl. 14 ods. 1 písm. a) Európskeho dohovoru o vydávaní uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Toš 38/2006, 2 Ntvš 4/2006 z 21. septembra 2006 a postupom, ktorý predchádzal jeho vydaniu, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. P. P. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 2. októbra 2006 doručené podanie Ing. P. P. (ďalej len „sťažovateľ“) označené ako „*Doplnenie sťažnosti*“, ktorou namietal porušenie svojich práv podľa čl. 5 ods. 1 písm. c) a ods. 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a podľa čl. 14 ods. 1 písm. a) Európskeho dohovoru o vydávaní uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 2 Toš 38/2006, 2 Ntvš 4/2006 z 21. septembra 2006 a postupom,

ktorý predchádzal jeho vydaniu. Z obsahu podania vyplynulo, že ide o doplnenie sťažovateľovej sťažnosti z 27. apríla 2006, ktorou namietal porušenie svojich práv uzneseniami Špeciálneho súdu (ďalej len „špeciálny súd“) sp. zn. PK-1 Tš 8/05 z 28. decembra 2005 a z 25. januára 2006 a uzneseniami najvyššieho súdu sp. zn. 1 Toš 14/2006 a 1 Toš 15/2006 z 2. marca 2006 a tiež postupmi špeciálneho súdu a najvyššieho súdu, ktoré vydaniu označených rozhodnutí predchádzali. Konanie o tejto sťažnosti bolo ústavným súdom vedené pod sp. zn. III. ÚS 345/06 a vo veci bolo rozhodnuté nálezom z 3. decembra 2007.

Keďže sťažnosťou podanou ústavnému súdu možno napadnúť iba súdne rozhodnutie (resp. konanie mu predchádzajúce), ktoré už bolo v čase jej doručenia ústavnému súdu vydané (konanie, ktoré už prebehlo), teda právne skutočnosti, ku ktorým došlo pred podaním sťažnosti, a nie skutočnosti, ku ktorým došlo následne, bolo „*Doplnenie sťažnosti*“ z 28. septembra 2006 posúdené ako nové podanie a zaevidované pod novou sp. zn. Rvp 1517/06.

Sťažnosť sťažovateľa nespĺňala náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v § 20 ods. 1 a 2 a v § 50 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

K sťažnosti predovšetkým nebolo pripojené splnomocnenie pre advokáta na zastupovanie sťažovateľa v konaní pred ústavným súdom, tak ako to ustanovuje § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd výzvou z 5. mája 2008 (doručenou 9. mája 2008) vyzval advokáta JUDr. R. M., B. (ďalej len „advokát“), ktorý zastupoval sťažovateľa v konaní vedenom ústavným súdom pod sp. zn. III. ÚS 345/06, aby sa v lehote 15 dní vyjadril, či bol oboznámený s „*Doplnením sťažnosti*“ sťažovateľa z 28. septembra 2006, či sa s uvedeným podaním stotožňuje, či na ňom v predloženom znení trvá a taktiež, či bude sťažovateľa

v konaní o tejto sťažnosti zastupovať. Keďže advokát predmetné podanie nemal k dispozícii, ústavný súd mu ho zaslal prípisom z 20. mája 2008 (doručené 22. mája 2008). Advokát sa v stanovenej lehote a ani dosiaľ k výzve ústavného súdu z 5. mája 2008 nevyjadril. Preto ústavný súd výzvou z 12. júna 2008 upozornil sťažovateľa na náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom, ako aj na skutočnosť, že jeho sťažnosť tieto zákonom predpísané náležitosti nespĺňa, a určil mu, aby v lehote 14 dní od doručenia výzvy predložil ústavnému súdu kvalifikované splnomocnenie na jeho zastupovanie advokátom pred ústavným súdom, inak môže byť jeho sťažnosť odmietnutá podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Vzhľadom na to, že sťažovateľ v odbernej lehote zásielku neprevzal, ústavný súd mu ju zaslal opätovne 11. júla 2008 (doručená 19. júla 2008).

Sťažovateľ na výzvu ústavného súdu v stanovenej lehote nereagoval a neurobil tak ani do predbežného prerokovania sťažnosti ústavným súdom.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Sťažnosť sťažovateľa nespĺňa náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Ak ústavný súd poučí sťažovateľa o jeho procesných právach a povinnostiach v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy s cieľom poskytnúť mu plnú možnosť na uplatnenie ústavnej ochrany jeho základných práv a slobôd a poučí ho, ako treba opravu alebo doplnenie sťažnosti urobiť, je procesnou povinnosťou sťažovateľa a tiež v jeho záujme výzvu ústavného súdu a pokyny na opravu alebo doplnenie sťažnosti v nej obsiahnuté rešpektovať.

V prípade nerešpektovania uvedenej povinnosti sťažovateľom ústavný súd sťažnosť pri predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietne pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí (obdobne napr. III. ÚS 199/03).

Ústavný súd je nútený konštatovať, že sťažovateľ napriek výzve ústavného súdu v určenej lehote neodstránil nedostatky svojho podania (nepredložil kvalifikované splnomocnenie pre advokáta na zastupovanie v konaní o sťažnosti) a neurobil tak ani do predbežného prerokovania jeho návrhu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. augusta 2008